



Albert Jonnart  
- avocat à Bruxelles  
(1920-1943)

- advocaat te Brussel  
(1920-1943)

# Albert JONNART

1889  
1944

Albert Jonnart  
aux études  
(vers 1910)

Studerende  
Albert Jonnart  
(rond 1910)

© Coll.  
Famille Jonnart/  
Famille Jonnart



Guerre 1914-1918  
- Albert Jonnart est officier au front

Oorlog van 1914-1918  
- Albert Jonnart is officier  
aan het front

Albert Jean Omer Ghislain  
**JONNART** wordt op 27 juli  
1889 in Bergen geboren  
in een oude familie van  
de provincie Henegouwen. Hij is de zoon van  
Léon Jonnart, gewezen Procureur des Konings in Bergen.

Gewapend met een diploma van  
doctor in de rechten van de Katholieke Universiteit van Leuven,  
vertrekt hij in maart 1912 naar Belgisch Congo waar hij zal helpen  
bij de organisatie van het Hof van  
Beroep van Elisabethstad (tegenwoordig Lubumbashi - Katanga).

In augustus 1915, vervoegt hij als  
oorlogsvrijwilliger de rangen van  
het Belgische leger. Hij meldt  
zich aan in Le Havre en neemt  
als onderluitenant deel aan de gevechten. Zijn moed levert  
hem het Oorlogskruis en de Kroonorde met palmen op.  
Aan het einde van de oorlog heeft hij de graad van commandant.

Nadat hij in 1919 gedemobiliseerd wordt,  
schrijft hij zich in 1921 in aan de balie van Brussel. Dat jaar vestigt hij zich ook in Sint-Lambrechts-Woluwe,  
eerst in de Woluwelaan, daarna in de Jean Lindenlaan (tegenwoordig  
Albert Jonnartlaan). Daarop start hij een carrière als juridisch adviseur van koloniale ondernemingen.

Albert Jonnart toont heel wat belangstelling voor sociale en politieke vraagstukken en wordt lid van de Katholieke Vereniging van Sint-Lambrechts-Woluwe.

Intussen is hij ook voorzitter van de katholieke Jonge Wachten, neemt hij actief deel aan het openbaar leven van de Linthoutwijk (meer bepaald door openbare lezingen te organiseren) en engageert hij zich in verschillende christelijke verenigingen. Hij richt ook een plaatselijke confessionele krant op, de "Voix de Woluwe", waarvan hij de hoofdredacteur wordt.

Ook al lijdt zijn lijst bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1932 een nederlaag tegenover de liberalen en socialisten, toch wordt hij dankzij zijn score verkozen als gemeenteraadslid. Voortaan zetelt hij in de oppositie. Tijdens de verkiezingen van 1938 ziet hij zijn mandaat verlengd worden.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog zal hij samen met Guillaume Abeloos, gemeentesecretaris, en Jules Portauw, bureauchef van de dienst Bevolking en Burgerlijke Stand, valse identiteitspapieren en rantsoeneringszegels bezorgen aan de jongens die aan de verplichte arbeidsdienst in Duitsland willen ontsnappen. Bovendien biedt hij ook onderdak aan een jonge joodse buur, Ralph Mayer, die door de bezetter gezocht wordt. Helaas wordt de Gestapo hiervan op de hoogte gebracht en op 13 juli 1943 wordt Albert Jonnart aangehouden. Na een verblijf in de gevangenissen van Sint-Gillis en Merkplas (provincie Antwerpen), wordt hij ten slotte naar het noorden van Frankrijk gestuurd om er in het plaatsje Watten voor de Organisation Todt aan de Atlantikwall te werken. Hij moet er zweegen aan de bouw van het beruchte Blockhaus van Eperleques waar de nazi's een lanceerinstallatie voor V2's tegen Engeland willen optrekken. Hij overlijdt, uitgeput door ziekte, slavenarbeit en ondervoeding, op 15 maart 1944 in het nabijgelegen plaatsje Nordausques.

Albert Jonnart werd bijgezet in het Ereperk voor oud-strijders in de geweven begraafplaats van Woluwe, Laatste Rustlaan.



© Coll. Famille Jonnart/Famille Jonnart



Journée du  
«Coin de Terre»  
à l'hôtel communal.  
3 août 1941.  
Albert Jonnart  
(à gauche) en  
conversation avec  
le baron Houtart  
(de dos), gouverneur  
du Brabant, et le  
secrétaire communal  
Guillaume Abeloos  
(à droite)

Dag van "Het Werk  
van den Akker"  
in het gemeentehuis.  
3 augustus 1941

Albert Jonnart (links) in gesprek met baron Houtart (rug), gouverneur van Brabant, en gemeentesecretaris Guillaume Abeloos (rechts).

Albert Jonnart marque un intérêt particulier pour les questions sociales et politiques et rejoint les rangs de l'Association catholique de Woluwe-Saint-Lambert.

Devenu entre-temps président des Jeunes Gardes catholiques, il participe activement à la vie publique du quartier de Linthout, notamment par la mise sur pied de conférences publiques, et s'investit pleinement dans les associations chrétiennes. Il fonde également un journal confessionnel d'intérêt local, la *Voix de Woluwe*, dont il assume la fonction de rédacteur en chef.

Bien que sa liste soit défaite lors des élections communales de 1932, face aux libéraux et aux socialistes, il entre au conseil communal grâce à son score personnel et siège dans l'opposition. Il verra son mandat reconduit aux élections de 1938.

Durant la Seconde Guerre mondiale, il va agir conjointement avec Guillaume Abeloos, secrétaire communal, et Jules Portauw, chef de bureau au service de la population et de l'Etat civil, dans le but de fournir de faux documents d'identité et des timbres de rationnement destinés aux jeunes réfractaires au travail obligatoire en Allemagne. En outre, il va offrir asile à un jeune voisin juif, Ralph Mayer, recherché par l'Occupant. Mais la Gestapo en est informée. Et Albert Jonnart est arrêté le 13 juillet 1943. Incarcéré d'abord à la prison de Saint-Gilles-lez-Bruxelles puis transféré à Merkplas (province d'Anvers), il est finalement envoyé dans le nord de la France, aux travaux de l'organisation Todt sur le mur de l'Atlantique, à Watten, et affecté à la construction du célèbre blockhaus d'Eperleques, destiné à abriter un pas de tir de missiles V 2 contre l'Angleterre. Eprouvé par la maladie, les travaux forcés et les carences alimentaires, il meurt à Nordausques, localité voisine, le 15 mars 1944.

Albert Jonnart est inhumé dans la pelouse d'honneur des anciens combattants de l'ancien cimetière de Woluwe, avenue du Dernier Repos.

1  
© Coll. Famille Jonnart/Famille Jonnart



A la piétre et chère mémoire  
ALBERT JONNART  
Avocat  
Commandeur de l'ordre  
Prestement décédé à l'âge de 55 ans  
[Pas de Calais] le 15 mars 1944 à l'âge de 54 ans.

Il n'y a pas de plus grande preuve d'amour  
que de donner sa vie pour ceux que l'on aime.  
LES SAINTS

Merci mon Dieu, de toutes les grâces  
insignies et des occasions de mes œufs que Vous  
m'avez données.

Je ferai mieux jusqu'à bout.

Mon Dieu je Vous offre ma vie de prisonnier  
avec toutes mes souffrances, mes humiliations et mes tristesses pour ma Patrie et ma famille. Que vous volonté me faire.

(extrait de son journal de prisonnier)

2  
© Coll. Famille Jonnart/Famille Jonnart



BUREAU JEAN  
ALBERT JONNART  
ADMIRALITÉ  
1889-1944  
THOMAS WILHELMUS  
1919-1944

3  
© Coll. Musée communal/Gemeentemuseum

1 Enterrement d'Albert Jonnart le 31 mars 1944  
à l'église Saint-Henri de Woluwe-Saint-Lambert

2 Image mortuaire d'Albert Jonnart

3 Sépulture d'Albert Jonnart dans la pelouse d'honneur des anciens combattants au cimetière de l'avenue du Dernier Repos.

1 Begrafen van Albert Jonnart op 31 maart 1944  
in de Sint-Henricuskerk van Sint-Lambrechts-Woluwe

2 Doodsprentje Albert Jonnart

3 Graf van Albert Jonnart in het Ereperk voor oud-strijders  
in de begraafplaats van de Laatste Rustlaan.



Le couple  
Albert Jonnart et  
Simone Deploige

Het echtpaar  
Albert Jonnart en  
Simone Deploige

© Coll. Famille Jonnart/Famille Jonnart

En séance du 16 janvier 1945, sur proposition de l'échevin socialiste Jean-Baptiste Degrooff, le collège des bourgmestre et échevins rebaptisera l'avenue Jean Linden à son nom. Le titre de Justes parmi les Nations a été attribué à Albert Jonnart et à son épouse Simone Deploige en 2013.

Il avait épousé Simone Deploige (née en 1895), qui le remplacera au conseil communal de Woluwe-Saint-Lambert, de 1947 à 1952.

Albert Jonnart était le père de Pierre Jonnart, conseiller communal de 1953 à 1988, et ancien échevin de l'Instruction publique, de la Culture, de la Jeunesse et des Sports de Woluwe-Saint-Lambert (1954 à 1977).



Réunion de famille (1945) avec Ralph Mayer, sauvé par Albert Jonnart (2<sup>e</sup> en partant de la droite), Pierre Jonnart, fils d'Albert, volontaire de guerre (7<sup>e</sup> en partant de la droite) et Simone Jonnart (2<sup>e</sup> en partant de la gauche)

Familieréunie (1945) met Ralph Mayer, die door Albert Jonnart gered werd (2<sup>e</sup> rechts), met Pierre Jonnart, zoon van Albert en oorlogsvrijwilliger (7<sup>e</sup> van rechts), en Simone Jonnart (2<sup>e</sup> van links)



Diplôme et médaille de  
«Justes parmi les Nations»  
octroyés au couple  
Jonnart-Deploige  
par l'Etat d'Israël  
- décembre 2013

Diploma en medaille  
«Rechtvaardigen  
onder de Naties»  
door de staat Israël  
toegekend aan  
het echtpaar  
Jonnart-Deploige  
- december 2013



© Coll.  
Famille Jonnart/  
Famille Jonnart

Tijdens de zitting van  
16 januari 1945 beslist  
het College van burgemeester en schepenen op voorstel van de socialist  
Jean-Baptiste Degrooff om de Jean Lindenlaan in zijn naam om te doen.  
In 2013 wordt Albert Jonnart en zijn echtgenote Simone Deploige  
geëerd met de titel Rechtvaardigen onder de Naties.

Hij was getrouwd met Simone Deploige (geboren in 1895) die hem  
in de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe zal vervangen van  
1947 tot 1952.

Albert Jonnart was de vader van Pierre Jonnart, gemeenteraadslid van  
1953 tot 1988, en gewezen schepen  
voor Openbaar Onderwijs, Cultuur,  
Jeugd en Sport van Sint-Lambrechts-  
Woluwe (1954 tot 1977).

La famille Jonnart  
a vécu au n°50 de l'avenue  
Jonnart de 1932 à 1987

De famille Jonnart heeft  
geleefd van 1932 tot 1987  
in het gebouw gelegen  
Jonnartlaan nr. 50

